

JAZ, MENE, MENI

Pomožna snov za srednješolce – 1

Krščanska adventistična cerkev v RS
Ljubljana

1. SOOČENJE S SAMIM SEBOJ

Temeljna misel: Kdo pravzaprav sem

Nihče nam ni enak. Z Božjo pomočjo lahko odkrijemo svoj prostor v njegovem načrtu.

»Gospod, preiskal si me in me poznaš! Ti poznaš moje sedenje in moje vstajanje, moje mišljenje umeš od daleč.« (Ps 139,1.2)

Odkriti, kdo smo, je pomemben del odraščanja. Ta naloga vsebuje za krščanskega srednješolca nove razsežnosti. Ta teden bodo srednješolci spoznali:

1. Kako okolica in drugi dejavniki oblikujejo našo osebnost.
2. Kako članstvo v Božji družini vpliva na našo osebnost.
3. Zakaj je tako pomembno odkriti svojo edinstveno osebnost.

Svetopisemsko besedilo: Ps 139,1-6.13-16; Gal 3,26-29; 1 Mz 1,26.27

Kdo si

Vsak ima svojo osebnost, odvisno pač od okolice, v kateri odrašča. Koliko osebnosti lahko našteješ v svojem razredu? Zapiši vse to na tablo. Poleg vsake osebnosti zapiši še okolje, kjer je ta najpomembnejša. Na primer: študent – šola; poslušalec – krog prijateljev; starejša sestra in pomivalni stroj – dom; Evropejec – družba na splošno.

Vsak od nas lahko sebe vidi v različnih lučeh. Srednješolci naj naštejejo osebnosti (vsak samo dve), ki so jim najpomembnejše ali pa najbolj vplivajo na njihove občutke do sebe in na pogled na druge.

Z razredom preberite poročilo o Jožefu. (1 Mz 37 in 39 do 46) Bil je očetov ljubljenec. V divjini pa so ga bratje prezirali kot mlajšega brata – bil je le lastnina, ki so jo lahko kupovali in prodajali. V Egiptu je bil suženj in jetnik ter ministrski predsednik. Čeprav se je okolje, v katerem je živel, spreminjalo enako kakor vloge, ki jih je imel, je njegov odnos z Bogom ostal stanovit.

Ko si prepričan o svojem odnosu z Bogom, boš vedno z zaupanjem opravil ali pa preživel katero koli vlogo, ki te je doletela.

Najti sebe

Razdeli razred v dvojice. Vsaki daj papir in pisalo. Vsak par naj napiše 10 podobnosti in 10 razlik. Ali je primerjanje sebe z drugimi dobra pot do odkritja lastne osebnosti? Zakaj?

Svojo osebnost lahko odkrijemo na številne načine. Katera pot je najboljša?

1. Primerjanje sebe z drugimi (1 Kor 10,12)
2. Gledanje v ogledalo Božje besede (Jak 1,22-25)
3. Vprašati pridigarja, naj nam pove, kdo smo (1 Sam 16,7)
4. Prostiti Boga, naj nam razodene, kdo smo in kaj lahko postane (Ps 139,1-6.13-16; Jer 12,3; 1 Kor 4,5)

Osebnostna stiska

Kako nam družba, občila in vrstniki poskušajo povedati, kdo naj bi bili? Srednješolci naj podajo primere ali pa prinesejo revije, reklame ali članke, ki namigujejo, kakšni naj bi bili, kako naj bi se obnašali, kako naj bi ljubili ali delali. Kako ta domiselna in manj domiselna sporočila vplivajo na naše dožemanje samega sebe? Razred naj se pogovori o zahtevah družbe in zakaj je toliko teh zahtev neuresničljivih.

Srednješolce zelo skrbi, kako jih dojemajo drugi. Kako žalostno je, da se tedaj, ko bi morali odkrivati, kdo smo kot edinstveni posamezniki, najdemo pod pritiskom, da postanemo podobni ljudem okoli sebe.

Pogovor

Prostovoljci naj pred razredom povedo, kaj bi lahko naredili ali kaj bi lahko postali, če jim ne bi bilo treba skrbeti, kaj si bodo drugi mislili o njih.

Katere lastnosti, ki so značilne za tvojo osebnost in morale biti najpomembnejše, ko se razvijaš v edinstveno osebo? Tvoj videz? Tvoja sposobnost navezovanja stikov? Kako te drugi dojemajo? Tvoje nadarjenosti? Tvoj odnos z Bogom? Katere

lastnosti so ti sedaj najpomembnejše?

Božja podoba

Preberi Mt 12,50; Gal 3,26-29. Kot član Božje družine imaš edinstveno osebnost in položaj v vesolju.

Družinski člani so si med seboj podobni po zunanosti in/ali po značaju. Sprehodi se po razredu in naj ti vsak srednješolec pove, po čem je podoben svojemu roditelju ali sorodniku. (»Klavir igram kakor moja mati,« »imam lase kakor oče«, itn.) Sedaj naj pa nekdo prebere 1 Mz 1,26.27. Kaj pomeni biti ustvarjen po Božji podobi?

Srednješolci naj napišejo Božje lastnosti. Na primer: je ustvar-jalen, sočuten, pošten, moder. Ima rad lepoto in ima smisel za humor. Katere lastnosti lahko odsevamo?

Na lepenko nalepi sliko. Potem jo razreži v sestavljanke. Število kosov sestavljanke naj bo enako številu srednješolcev v tvojem razredu. (Če jih imaš več kakor osem, razdeli razred v manjše skupine in pripravi po eno sestavljanke za vsako skupino.) Vsakemu srednješolcu daj košček sestavljanke. Nanj naj napiše odgovor na vprašanja, ki so na zadnji strani koščka sestavljanke.

1. Kako ti je ime?
2. V čem meniš zase, da si dober?
3. Kaj je tvoja najboljša telesna lastnost?
4. Katera lastnost je všeč tvojim prijateljem?

Potem naj srednješolci sestavijo sestavljanke.

Vsak ima edinstvene sposobnosti in lastnosti, kakršnih nima nihče drug. Ker si, kar si, lahko v svetu opraviš delo, ki ga ne more opraviti nihče drug. Vsak med nami je nujno pomemben del v Božjem načrtu. Brez tebe slika ne bi bila popolna.

2. KDO PA JE POPOLN

Temeljna misel: Krščanska zrelost

Ker se vedno učimo in spreminjamo, je težko določiti, kdaj smo dosegli zrelost. Resnično pomemben je postopek rasti.

»Vi torej bodite popolni, kakor je popoln vaš Oče nebeški.« (Mt 5,48)

Ta teden si bomo ogledali vprašanja in izzive, s katerimi se srečujejo kristjani, ki želijo doseči duhovno zrelost. Srednješolci se bodo naučili:

1. Da zrelost ni dosežek, marveč postopek.
2. Da ima vsak človek različno hitrost duhovne rasti.
3. Da si lahko pomagamo duhovno rasti.

Svetopisemsko besedilo: Lk 6,41.42; Mt 5,48; Lk 12,48; Rim 15,1.2

Odrasti!

Vsakomur daj pisalo in dva papirja. Potem na tablo napiši tole poved: »Včasih sem _____, sedaj pa _____.« Na list papirja naj srednješolci napišejo besede ali besedne zveze, da bi dopolnili poved. Potem preberi odgovore. Nekateri odgovori so lahko primeri telesne rasti: »Včasih sem se plazil, sedaj pa hodim.« Drugi odgovori lahko opišejo čustveno rast: »Včasih sem se bal teme, sedaj pa mi je všeč, da je moja soba temna, kadar spim.« Ali je kakšen primer duhovne rasti?

Na drug list papirja pa naj dopolnijo tole poved: »Zrela oseba je _____.« Potem preberi nekaj odgovorov in se o njih pogovorite.

Večina srednješolcev si želi odrasti in postati del sveta odraslih. Z rastjo pa pride tudi odgovornost. Nekdo naj prebere 1 Kor 13,11.

Poglej se!

K uri prinesi posnetke sebe ali svojih otrok na različnih stopnjah rasti. (Ali pa pokličiči koga iz razreda med tednom in mu

naroči, naj prinese svoje slike.) Najstniki naj ugibajo starost, skrbi in izzive osebe na vsaki sliki.

Ker običajno ne moremo določiti duhovnih let samo s pogledom, pogosto pričakujemo, da se bodo vsi kristjani vedli z enako stopnjo zrelosti. Sveto pismo pa jasno pravi, da moramo skrbeti za lastno rast in ne soditi, kako hitro ali počasi rastejo drugi. Glej Jn 21,20-22; Gal 6,4.5; Lk 6,41.42.

Korakoma

Vprašaj srednješolce: Kaj je cilj krščanskega življenja? Ali moramo doseči ta cilj, da bi bili duhovno zreli? Ko odgovorijo, naj preberejo Prd 12,13; Mt 22,36-40. Ali smo dosegli duhovno zrelost, če lahko izpolnujemo te zapovedi?

Sedaj pa proučite poročilo v Mt 19,16-22. Čeprav je bogati mladenič živel moralno, je še vedno imel nekaj, kar ga je oviralo pri rasti v pravega Božjega sledilca. Srednješolci naj razmislijo o svojem življenju. Ali je v njem kaj, kar jih ovira pri naslednjem koraku proti krščanski zrelosti? Pogovorite se o splošnih zadržkih, ki nas ovirajo: jeza, sebičnost, ljubezen do denarja, želja po priljubljenosti, slabo gospodarjenje s časom.

Na srečo nas Bog ne sodi samo po sposobnosti, da izpolnujemo njegove zapovedi. Ali lahko pričakujemo, da dveletni otrok molče in pozorno spremlja dveurni seminar o shajanju mladostnikov? Ne, ti pa bi to zmožel, če bi bil govornik zanimiv. Ali lahko pričakujemo, da bi bil devetletnik dovolj zrel, da bi se lahko zrelo odločal med vožnjo? Najbrž ne, čeprav je lahko otrok na kolesu sposobnejši od tebe.

Nekateri mladostniki se razvijejo v čedne odrasle atlete. Drugi ne bodo nikoli dosegli takšnega telesnega videza in lepote, vendar imajo čas za razvoj nadarjenosti in duševnih sposobnosti. Kakor ima vsak od nas različne telesne, duševne in čustvene meje, obstajajo tudi različne duhovne meje in izzivi za vsakogar med nami.

Če ima vsakdo edinstvene izzive, kako smo lahko potem prepričani glede tega, kaj se pričakuje od nas? Preberite Mt 5,48; Lk 12,48. Ali ima vsak svojo lestvico popolnosti ali pa obstaja ena splošno veljavna za vse?

Pomagati drug drugemu rasti

Čeprav nismo zmožni soditi o krščanski zrelosti drugih ljudi, pa lahko vsekakor pomagamo, da sokristjani rastejo.

Srednješolci naj napišejo, kako so jim drugi pomagali pri njihovi rasti. (Starši dajejo hrano za pravilen razvoj telesa, učitelji podajajo splošno znanje – kot sta branje in matematika – ki je potrebno v vsakodnevnem življenju odraslega človeka, vrstniki dajejo pomoč, kadar odraščanje postane težavno, itn.) Poskusi skrajšati vsak odgovor v eno ali dve besedi in jih zapiši na tablo. Predlagane besede: poučevanje, skrb, moralno vodstvo, spodbuda.

Sedaj si oglejte seznam, ki je nastal. Kako lahko mi dajemo drugim kristjanom enako pomoč za duhovno rast, kakršne smo bili deležni sami? Napiši.

Namesto da bi drug drugega podpirali pri rasti do zrelosti, smo pogosto nestrpni, kar se tiče duhovne nezrelosti drugih. Zakaj? Ali ni takšna nestrpnost v cerkvi podobna, kakor če bi bila skupina plavalcev nestrpna do skupine neplavalcev?

Proučite Rim 15,1.2; Gal 6,2. Srednješolci naj na lestvici od 1 do 10 ocenijo pozitivni vpliv svoje cerkve na njihovo duhovno zrelost. Če so ocene nizke, vprašaj, zakaj. Kaj lahko naredimo, da bi pomagali cerkvi postati »topla greda« za krščansko rast in zrelost?

* * *

3. VELIKI ROP LETA '88

Temeljna misel: Talenti

Uspešno gospodarjenje s talenti pomeni premagati ovire, na katere naletimo med našim razvijanjem sposobnosti. Samo tako bomo našli svoj prostor v Božjem načrtu.

»Zdajci gre tisti, ki je prejel pet talentov, in kupčuje z njimi, in pridobi drugih pet talentov.« (Mt 25,16)

Nadarjenosti so edinstvene sposobnosti vsakogar med nami. Bog nam jih je dal, ker jih potrebujemo za dokončanje njegovega dela. Razvoj teh nadarjenosti pa ni vedno lahko delo. Ta teden bodo srednješolci:

1. Sprejeli svojo odgovornost v gospodarjenju z talenti za Boga.

2. Razumeli ovire, ki ovirajo razvoj njihove nadarjenosti.

3. Spoznali izgovore, ki jih uporabljamo, kadar nepravilno gospodarimo z talenti.

Svetopisemsko besedilo: Mt 25,14-30; 1 Kor 12,4-6

Nadarjenosti

Velikokrat enačimo nadarjenosti s sposobnostmi, ki so naprodaj in nam bodo pomagale, da bomo uspešni v svojem poslu. Srednješolce je treba spodbuditi, da razvijejo vse svoje sposobnosti tiste, ki so naprodaj, in tiste, ki niso. Tvoj razred posebno skrbi, kako bodo v prihodnosti dobili službe in praktično uporabili svoje sposobnosti.

Na tablo napiši te besede in besedne zveze:

zadovoljstvo

denar

moč

izpolnitev Božjega načrta

uporaba mojih sposobnosti

delati dobro (pomagati)

ugoditi družini

slava

Potem naj srednješolci odgovorijo na naslednje vprašanje: Kaj je najpomembnejši dejavnik pri izbiri poklicne poti? Glasujte glede besed na tabli in oštevilčite odgovor na vsak dejavnik. Kje na seznamu naj bi bila besedna zveza »uporaba mojih sposobnosti«?

Srednješolci naj povedo razredu, katero poklicno pot so si izbrali in kateri dejavniki so vplivali na njihovo odločitev.

Večina nas med odraščanjem večkrat spremeni odločitev za poklic. Pogovorite se, zakaj je tako. Ali si premislimo, ker smo pridobili nove sposobnosti? Ali pa se nenadoma zavemo, da nas naša odločitev ne bo obogatila? Ugotovi, kaj si želijo biti srednješolci v tvojem razredu. Koliko se jih še drži prvotne izbire?

Gospodarjenje s svojimi sposobnostmi

Na tablo napiši besedi razvij in gospodari. Razred naj pove, kaj pomeni vsaka beseda, ali pa naj podajo primere razvoja in gospodarjenja. Velikokrat govorimo o razvoju naših nadarjenosti, kakor da ne bi imeli nobene in bi kakšna šele morala pognati in zrasti. Gospodarjenje z nadarjenostmi pa po drugi strani pomeni, da so naše nadarjenosti že naše, le da jih moramo skrbno nadzorovati, da jih ne bi izgubili. Vprašaj: Kako ta razlika v opisu spremeni tvoj odnos do sposobnosti?

Naj kdo prebere priliko o talentih v Mt 25,14-30. Ne spreglejte, da je vsak brezplačno prejel vsaj enega. Slabo gospodarjenje pa je povzročilo, da je »leni hlapec« (Mt 25,26) izgubil, kar je že imel.

Pomagaj srednješolcem razjasniti, kaj je v resnici nadarjenost. Ali je to očitna sposobnost ali pa lahko prevzame podobo značajске lastnosti ali stališča? Naredi seznam. Ta del končajte z besedilom v 1 Kor 12,4-6.

Ovire

Vsako od ovir napiši na drug papir, popisane liste pa položi v papirnato vrečo. Da bi vsak srednješolec dobil po en list, boš moral nekatere besede pač ponoviti.

*nizka samozavest
pritisk vrstnikov*

*pričakovanja drugih
samopomilovanje
zavist in zagrenjenost
napačna razvrstitev prednosti
diskriminacija (spolna, rasna, starostna)
ošabnost
kritiziranje*

Vsak srednješolec naj potegne en list iz vrečke. Potem naj pove osebno izkušnjo (ali pa koga, ki ga pozna), ki ponazarja, kako je izbrana ovira vplivala nanj – ali v uporabi nadarjenosti ali na katerem drugem življenjskem področju.

Zakaj so te ovire tako pogubne za gospodarjenje z nadarjenostmi? Poudari dejstvo, da je vsak od nas zmožen postaviti te ovire pred druge. Nekdo naj prebere Rim 14,13; Rim 16,17.

Izgovori, izgovori, izgovori

Zakaj je tako težko za blaginjo drugih uporabiti nadarjenosti, ki so nam bile dane? Kakšen izgovor bi si izmislili, če bi bili zaproseni, da v cerkev, dom ali šolo vložimo čas in moč? Prostovoljci naj povedo izgovore, ki so jih že podali ali pa slišali.

Pogovorite se, kateri od teh izgovorov, če sploh kateri, je utemeljen, da niso dosegli vsega, kar bi lahko:

*slabe domače okoliščine;
nisi priljubljen;
nisi pameten;
nimaš denarja;
nimaš časa;
nimaš zaupanja/strah pred neuspehom;
nimaš priložnosti za uporabo nadarjenosti.*

Preberite priliko v Lk 19,11-26, ki je različica prilike o talentih iz Matejevega evangelija. Kako se je kralj odzval na odgovor, čeprav je imel služabnik z enim samim zlatnikom utemeljen razlog, da ni vložil svojega denarja?

Pogovor

1. Kaj narediš, če se zdi, da nihče okoli tebe nima koristi od tvoje nadarjenosti?

2. Kako najbolje premagaš strah pred neuspehom?

3. Kaj ima prednost, če nimaš veliko časa: gospodarjenje s tvojimi nadarjenostmi ali razvoj osebnih odnosov? Zakaj?

Ko uspešno gospodariš s svojimi nadarjenostmi, se učiš rasti v edinstvenega in posebnega posameznika, kakršnega te vidi Bog. Nihče drug ne more zasesti tvojega prostora v njegovem načrtu. Nihče drug ne more opraviti tvojega dela tako dobro kakor ti. Razumevanje tvoje pomembne vloge v vesolju bi moralo tvoje izgovore spremeniti v izzive, ki bodo samo še okrepili tvojo odločitvev.

* * *

4. ZMAGOSLAVNI STRAHOPETCI

Temeljna misel: Pritisk vrstnikov

Pritisk vrstnikov je velikanska sila. Morali bi se izogibati slabim poznanstvom, ki vodijo k slabemu, in si skrbno izbirati prijatelje. Bog pa nam bo pomagal, da se bomo dobro odločili.

»In ne ravnajte se po tem svetu, temveč spremenite se po obnovitvi svojega uma, da izkušate, kaj je dobra in prijetna in popolna Božja volja.« (Rim 12,2)

Nauk tega tedna poskuša vcepiti načela mladim, da bi pridobili sposobnost trdno stati, kadar naletijo na pritisk vrstnikov. Srednješolci bodo:

1. Izvedeli, kako reči ne skušnjavi.
2. Spoznali, kakšne prijatelje naj si izbirajo.
3. Izvedeli, da je Bog vir moči za premagovanje pritiska vrstnikov k slabemu.

Svetopisemsko besedilo: Rim 12,1,2; Ps 119,11; Prg 17,17; Iz 43,1-7

Pritisk vrstnikov k slabemu

Pred začetkom sobotnošolskega sporeda povej tistim, ki bodo prišli prej, da načrtuješ na kratko prikazati pritisk vrstnikov. Reci jim, naj na vprašanje: »Koliko je bil star Abraham, ko se je rodil Izak,« odgovorijo: »99«. Ko bodo prispeli še drugi, vsakemu, ki je prišel prej, zastavi to vprašanje, na katero bo seveda odgovoril, kakor si mu naročil. Potem ko si vprašal vse, ki so prišli prej, vprašaj še tiste, ki so prišli pozneje. Preveri, koliko poznejših prišlekov bo tudi odgovorilo tako, kakor si poučil prve.

Če bo kdo odvrnil »100«, mu reci, da je dobro kljub pritisku vrstnikov trdno ostati pri svojem prepričanju. Poznejšim prišlekom, ki bodo odgovorili 99, povej, da so pravkar pokazali, kako deluje pritisk vrstnikov in kako se ljudje ne želijo razlikovati od drugih. Pogovorite se o tem, kako lahko pritisk vrstnikov k

slabemu povzroči, da podvomimo o nečem, o čemer smo drugače prepričani, da je prav.

Mladi stojijo za Jezusa

Oey Giok Kun se ni rodil v adventistični družini. Pravzaprav o adventistih ni vedel ničesar. Mislil je, da beseda adventist pomeni ime bolnišnice.

Ko je bil novinec na visoki državni šoli, je prvič slišal sporočilo, ki so ga podali mladi adventisti v Bandungu v Indoneziji. Ko je postal adventist, edini v razredu štiridesetih, in tudi edini na celotni šoli, kjer je bilo 1500 študentov, se je srečal s pritiskom vrstnikov. Bil je edini, ki v soboto ni prihajal k pouku. Bil je edini, ki ni kadil ali obiskoval plesov.

Kot edini adventist v družini, ki je štela 11 članov, je bil deležen pritiska tudi doma. Živo se spominja doživetja s svojim očetom. Oče je bil zelo jezen, ker sin ni hotel jesti svinjine. Vzel je kos svinjskega mesa, ga postavil pred Giok Kunova usta in rekel: »Pojej!«

Na presenečenje se mu je starejši brat naslednje leto pridružil in prav tako postal adventist. Dve leti pozneje se jima je pridružil še mlajši brat. Oče se je krstil deset let pozneje. Nekaj let potem pa so se krstili še mati, drugi bratje in sestre. Kako je Giok Kunu uspelo trdno stati pri svojem prepričanju kljub pritisku? Po osemindvajsetih letih adventističnega staža in potem ko je postal pridigar, ki služi kot tajnik sobotne šole v Daljnovzhodni diviziji, se spominja treh osnovnih razlogov, ki so mu pomagali premagovati pritisk vrstnikov: 1) vsakodnevna hoja z Jezusom; 2) pomoč prijateljev v cerkvi, 3) pričanje.

Nekdo naj prebere naslednje besedilo, ki govori o njih, ki javno sprejmejo ali pa ne sprejmejo Kristusa: Mt 10,32.33.

Pogovor

Zakaj je pomembnejše, da te sprejme Jezus kakor pa prijatelji?

Jezus, zvesti prijatelj

Razredu povej o tem, kako se je Kristus daroval za naše zveličanje, in sicer poudari naslednje:

1. V njegovih očeh je vsak dragocen.
2. On skrbi za vsakogar.
3. Vabi nas, da pričamo zanj.

Pogovor

Razmisli o Jezusu, ko je bil še najstnik. Kako so ga sprejemali nebeški Oče, njegovi starši in vrstniki? Preberi Lk 2,52 in povzemi deveto poglavje knjige Hrepenenje vekov.

Jezus ti daje moč

Preberi naslednja besedila in se pogovori z mladimi o tem, kako lahko rečejo ne pritisku vrstnikov k slabemu.

1. 1 Mz 39,9. Priznanje Božje navzočnosti nam daje moč, da rečemo ne pritisku vrstnikov, ki vodi k slabemu.

2. Ps 119,11. Če v srcu hranimo Božje zapovedi, nas te varujejo pred zlom.

3. Jn 15,5. Osebni odnos z Bogom je vir moči.

4. Flp 4,13. Jezus nas je pripravljen okrepiti.

5. Lk 22,31.32. Božje ljudstvo drug drugega spodbuja. »Moč za upiranje hudemu se najbolje doseže s prodornim delom.« /Dejanja apostolov, str. 69/

Ni nam treba biti v skrbeh, če se razlikujemo od drugih, kajti večina nima vedno prav. Pomembno je, da smo del zveste Božje manjšine.

Proučevanje življenja

Srednješolci naj se pogovorijo o naslednjih razmerah. Vprašaj, ali je kdo doživel kaj podobnega in kako je ravnal.

Si edini adventist v neadventistični šoli.

Pravkar si se preselil v nov kraj in videl, da vsi mladi hodijo v cerkev v strganih kavbojkah. Kako se boš odzval?

Večina tvojih sošolk je zelo ponosna na dejstvo, da niso več nedolžne. Kako bi povzdignila merila krščanske morale, ko se v pogovoru dotaknejo tudi tebe?

Na vašo šolo je prišel nov učenec, ki prihaja iz družine z nizkimi dohodki. Mnogi tvoji prijatelji ga ne želijo sprejeti medse. Kako bi lahko dobro vplival nanje?

* * *

5. POMEMBNO VPRAŠANJE

Temeljna misel: Kdo je kristjan

Kristjan je oseba, ki ima odnos z Jezusom. Sprememba vedenja nastane kot sad tega odnosa. Kristus ponuja zveličanje vsem, sprejmejo pa ga le nekateri.

»Zato če je kdo v Kristusu, je novo stvarjenje; staro je prešlo, glej, postalo je novo vse.« (2 Kor 5,17)

Mnogi trdijo, da hodijo za Kristusom. Nekateri to resnično počnejo, drugi pa ne. Samo Bog lahko vidi, kaj je v srcu. Nauk tega tedna raziskuje vprašanje: Kdo je kristjan? Srednješolci bodo:

1. Opisali kristjana kot tistega, ki ima odnos s Kristusom.
2. Spoznali, da mora biti ta odnos prostovoljen.
3. Se spomnili, da Kristus ponuja zveličanje vsem.

Svetopisemsko besedilo: 2 Kor 5,17; Jn 3,3-5.21

Razlaga

Kdo je kristjan? Podaj nekaj slabih odgovorov, kot so:

Kdor ni hindujec, budist, jud ali musliman.

Kdor se rodi kristjanoma.

Vernik krščanske cerkve.

Nekdo, ki se krsti.

Srednješolci naj ti podajo še druge odgovore, vendar ne razlagaj odgovorov, dokler ne bo kdo podal pravega: kakšen namig o odnosu s Kristusom.

Vsakomur daj papir in pisalo in jih vprašaj o njihovem odnosu z Jezusom. Daj jim dovolj časa za premislek. Odgovore naj ti vrnejo, če to želijo. Vprašanja lahko zajemajo:

1. Zakaj si danes tukaj? Ali si tukaj, ker so te prisilili starši? Iz navade? Po naključju? Si se tako odločil?

2. Ali se ti zdi, da imaš smiseln odnos z Jezusom Kristusom?

3. Ali si danes kaj bliže Jezusu Kristusu, kakor si bil prejšnji teden?

Kulturne razlike

Pogovorite se o različnih obredih zaroke in poroke v različnih kulturah. Poskusi dobiti kaj podatkov o tem od tujih vernikov. Če ti to ne uspe, primerjaj sedanji čas s časom Izaka v 1 Mz 24. Ali je bila pravilna samo tista pot, ali pa se tako samo zdi?

Kako lahko kultura vpliva na določene krščanske obrede? Poglej si seznam. Kaj je jedro načela za vsakim dejanjem, ki ga ne moremo spremeniti? Napiši podoben seznam na tablo. Naredi prostor za dva stolpca: Kulturne razlike in Nespremenljiva načela. Vsak predlog srednješolcev zapiši pod ustrezen naslov. Na primer: Kako se lahko sobotne dejavnosti na otoku Pitcairn razlikujejo od dejavnosti na obalah ZDA?

Kršč. dejanja	kulturne razlike	nesprem načela
----------------------	-------------------------	-----------------------

1. Posveč. sobote		
2. Obleka		
3. Poroka		
4. Prehrana		

Razlogi za verovanje

Srednješolci naj se razdelijo v skupine po štiri ali pet. Vsaka skupina naj izbere vodja. Potem naj vsak član skupine pove, zakaj je adventist sedmega dne. Skupina naj izbere najboljši odgovor, potem pa naj ga vodja pove pred celotnim razredom. Pogovorite se o tem, zakaj je odgovor najboljši.

Srednješolci naj si predstavljajo svet, ki je razdeljen na kristjane in nekrstjane. Poskusi si predstavljati vsako skupino. V drugem primeru pa razdeli svet na tri skupine: kristjane, kristjane po imenu in nekrstjane.

Pogovor

1. Kako ti dodatna skupina pomaga omejiti skupino kristjanov?

2. Ali smo kristjani, ker se razlikujemo, ali se razlikujemo, ker smo kristjani?

Krščanstvo se vidi

Spomni se koga, ki ga pozna večina v tvojem razredu, ki se je pred kratkim poročil ali zaročil.

Pogovor

Ali je kdo od vas opazil, da ima (ime tega znanca) resno zvezo? Ali je mogoče povedati, kdaj kdo ni s tistim, kogar ljubi? Kako se to vidi?

Srednješolci naj ti povedo, kaj jim pomeni krščanstvo. Že vnaprej se z eno ali dvema, ki ju poznajo in spoštujejo, dogovori, da bosta na kratko povedala svojo izkušnjo. Potem naj jo povedo še srednješolci.

Pogovarjajte se o naslednjem vprašanju: Kako postaneš kristjan?

Tako da se rodiš v krščansko družino?

Da hodiš v krščansko šolo?

Da obiskuješ krščansko cerkev?

Da bereš krščanske knjige?

Da deluješ kot kristjan?

Da se pogovarjaš z Jezusom Kristusom?

Da imaš krščanske prijatelje?

Ključna vprašanja za pogovor

1. Kako bi lahko tujec vedel, da si kristjan?
2. Opiši kristjana po rojstvu. Ali takšen sploh obstaja?
3. Kako kultura vpliva na naše krščansko življenje? V čem so si kristjani iz različnih kultur podobni? V čem se razlikujejo?
4. Kaj misliš, kje na svetu je najlažje postati kristjan? Kje pa najtežje?
5. Kaj misliš, zakaj je v nekaterih delih sveta tako malo kristjanov? Kaj bi lahko ti naredil, da bi se to spremenilo?
6. Kako drugim kažeš ali pa ne kažeš, da si kristjan? Kako je mogoče ljudi prevarati?
7. Kaj so prednosti, da se rodiš v krščanski družini? Ali imaš kot rojen v krščanski družini večje možnosti, da se zveličaš? Ali dober dom sploh kaj zagotavlja?
8. Za katero skupino ljudi je Jezus umrl, da bi jo rešil?

6. SKRIVNOSTI MOJEGA PRETIRAVANJA

Temeljna misel: Najti smisel življenja

Boga bolj zanima, kdo smo, kakor pa, kaj imamo. Njegova zamisel o uspehu ne zajema bogastva, priljubljenosti ali javnih dosežkov. Kar ponuja, nas bo veliko bolj osrečilo.

»**Kajti kjer je tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.**« (Mt 6,21)

To četrtertletje se pogovarjamo o uspehu. Kaj je uspeh? Ali obstajajo različne razlage uspeha? Kako ga dosežemo? Bog nam je v Jezusovem življenju in v navdihnjenih besedah Svetega pisma dal edinstveno podobo uspeha. Ta teden bodo srednješolci:

1. Spoznali razliko med posvetnim in duhovnim uspehom.
2. Razumeli težave, ki jih prinaša posvetni uspeh.
3. Izvedeli, kaj Bog pričakuje od uspešnega kristjana.

Svetopisemsko besedilo: Mt 6,19-21.33; 1 Tim 6,6-12; Jer 9,23.24

Junaki

Naši junaki so navadno ljudje, ki so tako ali drugače uspešni: uspešni v poslu, v odnosih, obdarjeni s talenti ali se odlikujejo po razumu. Ta nauk začni z opisom koga, ki ga resnično občuduješ in pojasni, zakaj. Potem naj se vsak spomni koga, ki ga občuduje. To je lahko znanec, javna osebnost (iz preteklosti ali sedanjosti), ali svetopisemska oseba. Vsak naj imenuje izbrano osebo. Potem naj povedo po eno lastnost, zaradi česar jo občudujejo. Vzroki so lahko različni, od »zmožnosti, da služi denar«, do »samopožrtvovalnosti«. Napiši tri razloge na tablo. Končaj z velikim seznamom razlag uspeha. Naredi razliko med lastnostmi, ki opisujejo posvetni uspeh, in tistimi, ki so uspeh v Božjih očeh.

Popačeno dojetanje

Opiši oglase, ki omenjajo uspeh in tako spodbujajo ljudi, naj kupijo njihov proizvod, na primer: televizijska reklama za sredstvo proti aknam kaže najstnico, ki z enim mozoljem na

obrazu zdolgočasena in osamljena leži na postelji. Po uporabi oglaševanega izdelka pa samozavestno stopi v restavracijo in takoj pritegne pozornost vsakega fanta v prostoru. Srednješolci naj najdejo še kakšen primer.

Potem napišite seznam stvari, ki naj bi jih po pripovedovanju občil dosegli, preden bi lahko bili uspešni. Ocenite lastnosti od 1 (ni povezano z uspehom) do 5 (nujno za uspeh). Svet si želi speljati našo pozornost od pravih lastnosti za uspeh, tako da nam predstavlja nepomembne rešitve za zapletene težave.

Razlaga uspeha

Razdeli liste papirja in pouči srednješolce, naj dopolnijo povedi:

»Uspeh je« Zberi odgovore in jih glasno preberi. Ali so si podobni, ali pa vsaka razlaga uspeha opisuje njegov drugačen vidik? Pogovorite se o tem, kar ste odkrili.

Poudari dejstvo, da Bog razlaga uspeh drugače kakor svet. Kaj misliš, zakaj je tako? Kaj je narobe s svetovnim pogledom na uspeh? Naj se kdo javi za odgovor. Predlaga lahko kaj od naslednjega:

1. Če se ženemo za svetovnim uspehom, smo osredotočeni nase in ne na druge.

2. Svet poudarja tekmovalne vidike uspeha; vedno moraš biti korak pred drugim. To pa se ne sklada z Jezusovim naukom o voditelju. (Raziščite to zasnovo v Mr 9,35.)

3. Ni nujno, da Bog ceni iste lastnosti kakor svet.

Sedaj preberite Iz 55,8.9. Poudari, da Bog želi za nas nekaj veliko boljšega, kakor pa so kratkotrajni užitki tega sveta. (Učitelj, tukaj bodi previden. Mnogim srednješolcem se zdijo posvetni užitki nekaj privlačnega, zato se jim pogovor o nagradi v večnosti ne bo zdel pomemben. Prizadevaj si prikazati, da nas Božji uspeh lahko osreči že sedaj.)

Božja zamisel o uspehu ima žarišče v tem, kdo smo, ne pa v tem, kaj imamo. Boga bolj zanima večno kakor zunanje. Proučite priliko o neumnemu bogatašu v Lk 12,15-21.

Uspeh in ljubezen

Kaj določa, ali je kdo uspešen? Naslednje vloge bo večina odigrala v svojem življenju. Kako bomo določili, katere cilje naj bi si prizadevali doseči v vsaki vlogi? (Razdeli razred v manjše skupine in vsaka naj obdela eno vlogo. Na voljo jim daj nekaj minut, da zapišejo možne razlage uspeha. Potem naj poročajo o svojih sklepih pred razredom.)

Uspešen roditelj je ta, ki:

1. Vzgaja svoje otroke v ljudi, ki se lepo vedejo in spoštujejo zakon.
2. Prenese na svoje otroke občutek za vrednote in moralno odgovornost.
3. Da svojim otrokom vedeti, da jih brezpogojno ljubi.
4. Svojim otrokom predstavi pravo podobo o Bogu.

Srednješolec je uspešen, če: (napiši možne razlage kakor v zgornjem primeru).

Zaposleni je resnično uspešen, če:

Vernik cerkve je uspešen, če:

V pogovoru pazi, da poudariš, da uspeh izhaja iz osebne in duhovne rasti. Poišči odgovore, da podkrepiš to zamisel.

Resnično uspešno življenje bo polno ljubezni. Stvari ti ne morejo vračati ljubezni. Stvari ti ne pomagajo premagati osamljenosti ali malodušja. Ko pa se naučiš upoštevati Božjo zamisel o uspehu in na prvi prostor postaviš Boga ter z drugimi ravnaš, kakor si sam želiš, da bi drugi ravnali s teboj, takrat bo tvoje življenje polno bogastva, s katerim se ne more kosati nobena banka. Tedaj boš imel bogastvo, ki ti ga bodo zavidali celo milijonarji.

* * *

7. POGOVOR Z GORO

Temeljna misel: Krščansko odločanje

Naš življenjski slog je posledica naših odločitev, toda odločanje ni vedno lahko. Svojo odločitev temeljimo na številnih različnih virih.

»Upaj v Gospoda iz vsega svojega srca, na svojo umnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj, in on ravne naredi tvoje steze.« (Prg 3,5.6)

Mladi, ki imajo še toliko življenja pred seboj in jih čaka še ogromno velikih odločitev, bi se morali zavedati, da je potek odločanja zanje zelo pomemben. Ta teden bodo srednješolci:

1. Raziskali postopek odločanja.
2. Videli, da so osebna merila pomembna.
3. Spoznali, da človeka sestavljajo odločitve in dejanja.

Svetopisemsko besedilo: Prg 3,5.6; Jak 1,5

Anketa

Nepričakovano si popolnoma svoboden! Tvoji starši, ravnatelj, učitelji in pridigarji ti nič več ne morejo govoriti, kaj naj delaš. Kaj bi storil? Ali si se že odločil? Če ne, kdaj se boš? Kako bi se odločil?

Podaj dovolj težav, ki so povezane s popolno svobodo, da bodo imeli srednješolci priložnost o njih razmisliti. Potem zastavi vprašanja.

1. Ali boš kdaj dejansko popolnoma svoboden?
2. Kaj pa zakoni države, kjer živiš?
3. Kaj pa zakonski stan?
4. Če si v službi, kaj pa šef?

5. Ali se odrečeš svobodi, ko si izbereš prijatelja? Ali pa pri izbiranju prijateljev, službe, zakonskega tovariša in države najdeš svobodo?

Skupne odločitve

Razred naj se razdeli v skupine od tri do pet. Vsaka skupina naj ima vsaj enega fanta in eno dekle. Pojasni, da je vsaka skupina družina. Odločiti se morajo, s katero barvo bodo pobarvali hišo. Očetje jo želijo prebarvati vijolično, matere pa roza. Tako imajo družinski posvet. Najprej se bodo odločali za način odločanja, potem pa bodo izbrali barvo.

Morda boš moral pomagati izbrati matere in očete, če se ne bodo mogli sami odločiti. Potem hodi med njimi in opazuj, kako jim gre. Ko bodo družine prišle do sklepa, naj prenehajo. Vsak oče naj pove, kakšne barve je njihova hiša. Vsaka mati naj opiše način odločanja. Otroci pa naj ocenijo načine in uspeh.

Vir odločanja

Otroci naj napišejo ljudi in stvari, ki vplivajo na njihovo odločanje. Naslednji seznam je samo primer. Predloge napiši na tablo. Ali pa daj vsakemu papir in pisalo in naj napiše svoj seznam. Seznam dopolni ter združi ali loči stvari.

Sveto pismo
prijatelji
sorodniki
metanje kovanca
Duh preroštva
učitelji
televizijske zvezde
naša kultura, družba
pridigarji
moja mati
občutki
preizkušanje

Vsak srednješolec naj razvrsti stvari od najmanj uporabnih do najuporabnejših v naslednjem vprašanju: Ali naj se poročim z osebo, s katero sem šel nazadnje na zmenek? Naj mladi razporedijo stvari, začeni s številko 1, ki naj pomeni najmanj uporaben in vse do najuporabnejšega vira nasvetov ali vpliva. Potem

seštejte, kolikokrat je bil uporabljen kakšen vir (število srednješolcev, ki so omenili »metanje kovanca« je številka 1).

Ponovi zadevo, vendar tokrat z vprašanjem: Kaj si bom izbral za svoje življenjsko delo? Dodaj še druga vprašanja, ki so primerna za tvoj razred.

Pogovorite se o zaslugah vsakega izbranega vira. Zakaj je najuporabnejši vir tako priljubljen pri mladih? Ali se je v preteklosti dobro obnesel? Ali so sadovi različni v različnih vrstah odločitev? Ali so opazne razlike med tem, kako se odločajo fantje in kako dekleta?

Ključna vprašanja za pogovor

1. Kaj je bila tvoja najpomembnejša odločitev ta teden? Kaj pa v tvojem dosedanem življenju?
2. Kaj najbolj vpliva na tvoje odločanje? Kaj pa najmanj?
3. Ali si kaj manj svoboden potem, ko se odločiš?
4. Ali se je dobro na hitro odločati? Ali se lahko odločanje tudi zavleče? Ali je odločitev, da se ne boš odločil, že odločitev?
5. Kateri so dobri načini za odločanje?
6. Zakaj je za nekatere odločitve potrebno več časa kakor za druge?

Odloči se vnaprej

Do nekaterih odločitev je treba priti, še preden se pojavi težava. Za primer vzemimo kajenje. Ko ti kdo ponudi cigareto, to ne bi smelo biti prvič, ko si pomislil na to. Do takšnih odločitev je navadno treba priti prej. Pogovorite se o odločitvah, do katerih je treba priti, preden pričneš voziti. Ali se spomniš še česa, v čemer bi se bilo treba odločiti vnaprej?

Odločitev, do katere smo enkrat prišli, je treba kar naprej obnavljati. Od spreobrnitve do sklenitve zakona je pot polna velikih odločitev, ki jih pozneje zamenjajo manjše. Ponazori to dejstvo s svojo izkušnjo. Končaj z vabilom, naj si srednješolci že sedaj postavijo merila, da bodo imeli temelj, na podlagi katerega se bodo lahko odločali, ko bodo postavljeni pred velike odločitve.

* * *

8. ALI OBSTAJA KDO DRUG

Temeljna misel: Pravila

Sveto pismo je človeštvu namenjen Božji zakonik. Brez teh pravil življenje na zemlji ne bi bilo nič več kakor grozna zmešnjava. Samo ko smo poslušni Božjim pravilom, smo lahko resnično srečni.

»Ne mislite, da sem prišel razveljaviti postavo ali preroke: nisem prišel, da razveljavim, ampak da izpolnim.« (Mt 5,17)

Nauk tega tedna raziskuje pravila, ki so povezana z odnosom z Bogom. V njem bodo srednješolci:

1. Zagledali Božji zakon kot izraz njegove ljubezni.
2. Spoznali, da neposlušnost Božji postavi škodi našemu odnosu z njim.
3. Razumeli, da je namen Božjih pravil ohraniti naš odnos z njim.

Svetopisemsko besedilo: Mt 5,17; Ps 19,7-9; 119,1-8

Ljubosumje

Nekdo drug naj prične sobotnošolski nauk s srčnim pozdravom: »Dobro jutro, mladi!« Naj se nauči pozdraviti še bolj dramatično. Nadaljujte s pogovorom o tem, kdo bo imel nauk. Reci: »To je moj razred. To so moji srednješolci.« Priznaj, da bi bil najbrž ljubosumen, ko bi kdo resnično želel prevzeti tvoj razred. Govorite o Božji ljubosumnosti. Preberite o tem v 2 Mz 20,4-6.

Kdo je na prvem prostoru

Pogovorite se o tem, kako se počuti Bog, ko dopustimo, da prvi prostor v našem življenju zasede nekaj drugega? Razdeli razred v skupine po tri ali štiri. Vsakomur daj papir in pisalo. Napišejo naj črke abecede. Spomnijo naj se česa ali koga, ki bi lahko postal malik, zavzel prostor in ljubezen, ki pripadata Bogu. Ko se jim zatakne, jim pomagaj.

Pozabljivost

Vprašaj: Kako bi se počutili, če bi rekel vodju sobotne šole, da sem se pozabil pripraviti na nauk? Ali je pozabljivost primerno opravičilo? Srednješolci naj podajo primere okoliščin, kjer kdo kaj pozabi. Pogovorite se o možnih posledicah in občutkih, ki so sad vsake okoliščine.

Primeri:

1. Mati: pozabila sem narediti zajtrk.
2. Šef: pozabil sem ti napisati ček.
3. Hči: pozabila sem, da je pred vrati dan očetov.
4. Predsednik med jedrskim napadom: pozabil sem šifro.
5. Srednješolec: pozabil sem narediti nalogo.
6. Brat: sestra, nekdo te je klical, pa sem pozabil, kdo.
7. Mož: pozabil sem na tvoj rojstni dan.

Ko bodo srednješolci izčrpali vse predloge, končajte tako, da si ogledate, kako Bog gleda na pozabljivost. Prva beseda četrte zapovedi pove vse. (2 Mz 20,8)

Kaj pa je ime?

Razdeli razred v skupini po spolu. Odigrajte naslednjo igro. Fant želi, da ga kličejo Mihael, toda dekle ga vztrajno kliče Miha. Nadaljujte z drugimi pari. Uporabite prava imena ali pa si jih izmislite. Spodbudi fante, naj povedo, kako se počutijo, ko jih imenujejo drugače, kakor pa si oni želijo. Vsak naj poskuša dekle nagovoriti, da uporabi njegovo pravo ime. V tej igri poskušajte zaposliti tretjino mladih.

Kaj ti pove o človeku dejstvo, da v pogovoru po nemarnem omeni Božje ime:

1. Kako obsežen je njegov besedni zaklad.
2. Kako so ga doma vzgajali.
3. Kakšni so njegovi prijatelji.
4. Kakšen je njegov odnos z Bogom.
5. S kakšno duševno hrano se hrani iz knjig, filmov in glasbe.
6. Kako razume Božje veličastvo in velikost.

Čas je

Par naj odigra še naslednjo igro: ona je popolnoma pozabila na zmenek ali pa je tako pozna, da zmenek več nima smisla. Omenite različne kraje zmenka, kot so slavnostna večerja, zabava, mini golf ali pa srečanje v petek zvečer. Ona pojasni, kaj se je zgodilo, vendar se ne opraviči. Ko on ugovarja, ona reče, da ga ima rada in da naj njene ljubezni nima za manjvredno samo zato, ker ne zna dobro ravnati s časom. Fant se odzove in ji poskuša pokazati, da je njen čas pomemben. Če ga ima resnično rada, se bo naslednjič bolj potrudila.

Svoje vedenje lahko boljše ocenimo, če se vidimo, kakor nas vidi Bog. Za konec igre naj dekle pove, kako se počuti Bog, ko naredimo, kar so odigrali. Vprašaj fanta, ali se strinja s povzetkom, ki ga je naredilo dekle.

Kdaj pa, če ne sedaj?

Ali je neki trenutek v času lahko pomembnejši od drugega? Zaradi česa postane čas svet? Določeno vedenje je enkrat primereno, drugič pa ne. Ponazori: predstavljajte si, da pride (ime nekoga) v sobotno šolo oblečen v kopalke. Ali pa si predstavljajte, da bi se jaz takole oblečen odpravil kopat v bazen. V čem je razlika? Kdo določa, da je neki trenutek pomembnejši od drugega?

Pogovorite se o naslednjih odzivih na to vprašanje: Kaj naredi soboto sveto?

1. Moje bogoslužje
2. Moja odločitev
3. Moja dejanja
4. Božja zapoved
5. Božje dejanje
6. Nič

Za razmišljanje

1. Ali je v redu biti ljubosumen?
2. Če je Bog lahko ljubosumen, ali smo potem lahko tudi mi?

Kdaj pa?

3. Zakaj naj ne bi po nemarnem omenjali Božjega imena?
4. Kdo najboljše presoja, ali ljubimo Boga?

5. Kako lahko naša točnost pokaže, da ljubimo Boga?
6. Ali naše posvečevanje dela soboto sveto? Zakaj?
7. Kaj ti pomaga, da se spominjaš? Ali bi isto lahko uporabil, da se spominjaš Božjih zapovedi?

* * *

9. SOD SMODNIKA

Temeljna misel: Ljubeča krščanska skupnost

Posvetni svet priznava, da »nihče ni otok«. Koliko bolj to drži za kristjane, ki so bili v Božji besedi povabljeni, naj ljubijo drug drugega.

»Mi vemo, da smo prešli iz smrti v življenje, ker ljubimo brate. Kdor ne ljubi, ostaja v smrti.« (1 Jn 3,14)

Srednješolci bodo ta teden:

1. Spoznali cerkev kot Božjo družino.
2. Razumeli sestavine občestva.
3. Doumeli, kako naj bi si kristjani med seboj pomagali.

Svetopisemsko besedilo: Rim 12,5; Jn 13,34; Dej 2,1; 1 Kor 1,10; 1 Tes 5,11; 1 Pt 3,8,9; 1 Jn 3,14

Igra z zobotrebc

Razdeli razred v manjše skupine z največ šestimi mladinci. Vsak naj dobi zobotrebca. Iz njega naj kaj naredi. Ne sme pa ga zlomiti ali upogniti. Potem naj mladi v vsaki skupini naredijo nekaj iz vseh svojih zobotrebcev, in sicer v dveh minutah.

En sam zobotrebca ni uporaben, več zobotrebcev pa lahko oblikuje številne stvari. Česa nas ta prikaz nauči o cerkvi?

Igra

Poročevalec: Miriam, kot vem, si se pred kratkim krstila.

Miriam: Da, na petdesetnico. Petrova pridiga je bila čudovita. Bila sem ena izmed 3000 krščenih.

Poročevalec: Ali je tvoje življenje sedaj kaj drugačno, ko si kristjanka?

Miriam: Ker sta oba moja starša mrtva in nimam bratov ali sester, živim s teto, in to je bilo precej dolgočasno. Sedaj sem srečnejša. Sedaj imam veliko bratov in sester, mater in očetov v cerkveni družini. Resnično krasna izkušnja.

Poročevalec: Še malo pojasni, prosim.

Miriam: Kristjani ravnajo z menoj kot s sestro ali hčerjo. Z menoj podelijo obleke, hrano in dom. Pomagajo mi v težavah. Vsak dan se dobimo in skupaj pojemo, molimo in jemo. Skupaj se smejemo in jočemo. Nič več nisem osamljena ali zdolgočasena.

Poročevalec: Kaj pa ti je v krščanstvu najbolj všeč?

Miriam: Mislim, da zavest, da nekdo resnično skrbi zame: za moje potrebe, srčne bolečine, upe in strahove. Biti kristjan pomeni imeti več prijateljev kakor kdaj prej.

Poročevalec: Zelo zanimivo. Sprašujem se, ali kristjan v letu 2014 še vedno počne vse to za ljudi? (Z nekaj mladimi opravi pogovor presenečenja in ugotovi, ali doživljajo isto ljubezen in skrb v cerkveni družini.)

Količnik krščanskega občestva

Beseda, ki je v Novi zavezi uporabljena za občestvo, je koinonia. Pomeni pa pristnost tesnega družinskega odnosa. Ugotovimo, ali imamo v naši cerkvi koinonio. (Podaj mladim izvode naslednjega preizkusa.)

Preizkus krščanskega občestva

Oceni svojo cerkev na lestvici od 1 do 10. Deset pomeni izvrstno skrb. Zapiši svojo oceno na levo stran vsake izjave.

1. Skupaj trpimo. (1 Kor 12,26)
2. Skupaj se veselimo. (Rim 12,15)
3. Prenašamo bremena drug drugega. (Gal 6,2)
4. Pomagamo si. (Gal 6,1)
5. Molimo drug za drugega. (Rim 15,30)
6. Drug drugega poučujemo. (Kol 3,16)
7. Drug drugega krepimo. (Rim 15,32)
8. Drug drugega spodbujamo. (Rim 1,12)
9. Odpuščamo si. (Ef 4,32)
10. Drug drugemu priznavamo. (Jak 5,16)
11. Govorimo resnico drug z drugim. (Ef 4,25)
12. Spodbujamo se k dobrim delom. (Heb 10,24)
13. Drug drugemu dajemo. (Flp 4,14.15)

Zberi rešitve preizkusa. Nekdo naj izračuna povprečje izidov in ugotovi, kakšno je občestvo v vaši cerkvi. Pozneje objavi izid. Medtem ko nekdo izračunava izid, se lotite naslednje naloge.

Ko bo podano poročilo o občestvu, se pogovorite o naslednjem: Kaj lahko storimo, da bi naša cerkev postala bolj ljubeča? Razdeli srednješolce v skupine po šest. Vsaka skupina naj o tem razmišlja in naredi dva seznama:

Stvari, ki jih lahko naša skupina naredi

Stvari, ki jih lahko naredi ena oseba

Star čevljev

Kako je Abraham ravnal s svojimi tremi obiskovalci? (1 Mz 18,1-8) Katera poved najbolje ponazarja, kako se ravna z obiskovalci vaše cerkve?

1. Kakor s predpražnikom.
2. Kakor z umazano cunjjo.
3. Kakor s starim čevljev.
4. Kakor s priljubljeno televizijsko oddajo.
5. Kakor z novim avtom.

S katero svetopisemsko osebo bi lahko imel pravo občestvo?
Zakaj?

Peter	Haman	Rebeka
Srna	David	Jožef
Marija	Danijel	Nehemija
Marta	Laban	Sara

Primeri

1. primer: Špela je po ločitvi svojih staršev zapustila akademijo. Že več kakor leto dni ne hodi v cekev. Govori se, da ima otroka, ki ga je dala posvojiti. Nenadoma se je prikazala v sobotni šoli. Kaj lahko naša skupina naredi, da bi Špeli pokazala pravo krščansko ljubezen?

2. primer: Gospod Novak je zamudil bogoslužje in podrsava po hodniku. Potreben je striženja in kopeli. Njegov pomečkan

ovratnik prekriva mastno kravato. Njegovim vrečastim hlačam manjka gumb. Ko sede poleg tebe, si nekaj mrmra. Med začetno hvalnico na njegovem licu opaziš solzo. Spomniš se, da si slišal, da mu je pred kratkim umrla soproga. Kaj bi lahko naša mladinska skupina naredila, da bi pokazala občestvo osamelemu gospodu Novaku?

3. primer: Žanova družina je v požaru prejšnji teden izgubila vse. S starši in sestrama začasno živi v zavetišču. Zamudil je teden dni pouka. Kako lahko pomagamo družini, da obnovi svoje življenje?

10. PROSTOR ZA DVA

Temeljna misel: Brezpogojno Božje sprejemanje

Brepogojno Božje sprejemanje nam daje novo vizijo. Sebe in druge lahko vidimo, kakor nas vidi Bog – kot ljudi, ki smo ustvarjeni po njegovi podobi in so lahko obnovljeni z njegovo močjo.

»Dokazuje pa Bog svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.« (Rim 5,8)

Vedno je težko ljubiti zoprne ljudi. Postane pa to lažje, če dovolimo, da skozi nas do drugih poteče brezpogojno Božje sprejemanje. Ta teden bodo srednješolci:

1. Izvedeli, da nas Bog sprejema takšne, kakršni smo, in nam daje moč, da se spremenimo.
2. Spoznali, da nam Božje sprejemanje pomaga sprejeti sebe in druge.
3. Našli načine za kazanje brezpogojnega sprejemanja.

Svetopisemsko besedilo: Rim 3,23.24; 5,8; Flp 4,13

Rad se imam

Naslednje izjave napiši na papir in razdeli srednješolcem ali pa jih preberi naglas. Mladim daj papir in pisala. Odgovor na vsako vprašanje naj bo »nikoli«, »včasih« ali »večino časa«.

Všeč mi je moj obraz.

*Všeč mi je moje telo.
Odlikujem se skoraj v vsem.
Drugi me imajo radi.*

Začnite pogovor tako, da vprašaš, ali je kdo odgovoril »večino časa« na vsa štiri vprašanja. Če je, tej osebi čestitaj. Povej vsem, da spada ta oseba med majhen odstotek ljudi na svetu. Vprašaj, kako so odgovarjali tudi drugi. Drugi so najbrž odgovarjali z »včasih«. To je normalno. Večina s težavo sprejema samega sebe, ker je naš občutek za lastno vrednost povezan s podobo, ki jo slikajo priljubljene revije in televizija. Pojasni, da Bog na nas gleda drugače. Preberite 1 Sam 16,7.

Sedaj pa naj mladi napišejo vsaj tri lastnosti, ki jih imajo pri sebi radi ali pa so te lastnosti všeč komu drugemu. Pojasni, da Boga pretežno zanimajo prav te. Seveda ne opravičuje zla, marveč nam daje moč, da postanemo podobnejši Kristusu. Ko se zavemo, da nas Bog sprejema, lahko sprejmemo tudi sami sebe.

Dve skupini

Na našem svetu živita dve skupini ljudi. Ena meni, da bi jih Bog moral sprejeti, ker po svojem mnenju naredijo vse, kar se od njih pričakuje, in so dobri ljudje. Druga pa meni, da niso dovolj dobri, da bi jih Bog sprejel. Katero skupino predstavlja Devon iz uvodne zgodbe? Devon meni, da ga starši sprejemajo na podlagi tega, kar naredi oziroma lahko naredi. Podobno nekateri kristjani mislijo, da je izvrševanje dobrih stvari – nič mamil, alkohola, spolnosti – temelj, da jih Bog lahko sprejme. Povsem jasno povej, da Božje sprejemanje ne temelji na izpolnjevanju takšnih pogojev. Sprejme nas, ker nas Jezusova kri opravičuje. Ko se odločimo za Jezusa, postanemo njegovi otroci.

Pogovor

Česa se lahko o Bogu naučimo iz stališča, ki so ga imeli Devo-novi starši do njegovega brata?

Včasih so krščanski starši primer tega, kako nas ljubi in sprejema Bog. Patrick predstavlja ljudi, ki ne mislijo, da so dovolj dobri, da bi jih sprejel Bog. Ne glede na to, kako zelo ga

polo-mimo, nas Bog ne preneha ljubiti. Mi priznamo, On nam odpusti in nam daje moč, da se spremenimo.

Zrcalce, zrcalce

Vprašaj, ali je kdo doživel kdaj kaj podobnega kakor Keesha v nedeljski lekciji. Pove naj, kako se je počutil.

Ko nas Bog pogleda, vidi Jezusove zmage in ve, da so te lahko tudi naše. Bog ne želi, da bi se počutili krivi še potem, ko smo prosili za odpuščanje. On želi, da sprejmemo sebe, kakor nas je sprejel On.

Postreli jih

Vprašanje: Kaj misliš, zakaj so vesterni in kriminalke tako priljubljeni?

Predlagan odgovor: Ker hudobneži navadno dobijo, kar si zaslužijo.

Morda je ljubiti svoje sovražnike nekaj najtežjega, česar nas Bog prosi. On ve, da to ni lahko, vendar nam daje moč. (Flp 4,13) Pogovorite se, kako nakopičiti žerjavico na glavo svojemu sovražniku. Truditi se, da komu pomagáš, ni samo izpolnjevanje Božje zapovedi, marveč pogosto obrodi tudi blagoslov prijateljstva.

Pravilno ali napačno

1. Bog me sprejema, ker vsako soboto pridem v cerkev, proučujem sobotnošolske nauke, ne uživam mamil, nimam predzakonskih spolnih odnosov in ne počnem drugih slabih stvari.

Napačno: Bog nas sprejema, ker nas opravičuje Jezusova kri. Bog priznava brezgrešno Jezusovo življenje namesto našega grešnega.

2. Ko me Bog sprejme, ni pomembno nič drugega. Počnem lahko, kar se mi zljubi, saj me je že sprejel.

Napačno: Bog nas sprejema z našimi slabostmi in napakami, vendar ne dopušča greha. Daje nam moč, da premagamo svoje napake.

3. Ko ga polomim, moram imeti slabo vest. Ko prosim Boga za odpuščanje, mi odpusti, in potem spet lahko sprejem samega sebe.

Pravilno: Upoštevanje Božjega sprejemanja nam pomaga sprejeti samega sebe.

4. Nekateri so preprosto čudni. Ničesar nimam proti njim, vendar mi ni treba biti njihov prijatelj.

Napačno: Bog nas prosi, naj ljubimo vsakogar. (Jn 13,34) To ne obsega samo ljudi, ki so nam všeč. Brezpogojno sprejemanje pomeni ljubiti ljudi takšne, kakršni so.

5. Ko je kdo do mene hudoben, mu moram pomagati pri domači nalogi, četudi me prime, da bi mu sploščil obraz.

Pravilno: Izkazovanje ljubezni hudobnim je bila Jezusova lastnost. Vsekakor se moramo zgledovati po njem.

6. Ko kdaj komu pokažem, da ga brezpogojno sprejemam, ta oseba prične kazati všečne lastnosti.

Pravilno: Ljubezni omehča srce in obnovi ljudi. To dela z nami Božja ljubezen in naša z drugimi.

7. Kazanje brezpogojne ljubezni šteje samo, kadar si prijazen s tujci, ki so resnično čudni ali hudobni.

Napačno: Brezpogojno sprejemanje šteje tudi doma. To je velikokrat kraj, kjer pride do največ nesoglasij in nas drugi največkrat razočarajo.

8. Ne vem, kako naj pokažem brezpogojno sprejemanje.

Napačno: Sveti Duh lahko pomaga vsakomur, ki je pripravljen razmisliti o tem, kako naj pokaže brezpogojno sprejemanje. »Vse zmorem v njem, ki me krepeča, v Kristusu.« (Flp 4,13)

* * *

11. SLEPA ULICA

Temeljna misel: Pomen odpuščanja

Vsi smo grešniki, toda če Jezusu priznamo grehe in se spokorimo, nam bo popolnoma odpustil.

»Če pripoznavamo svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam odpusti grehe in nas očisti sleherne krivice.« (1 Jn 1,9)

Nauk tega tedna obravnava težavo greha in Božjo rešitev te težave – odpuščanje po Jezusu Kristusu, ki leži v samem jedru evangelija. Srednješolci so imeli v tem nauku priložnost:

1. Spoznati greh in krivdo.
2. Odkriti, kako Božje odpuščanje opravi z grehom.
3. Prepoznati korake k odpuščanju.
4. Raziskati učinke odpuščanja na odnose in vedenje.

Svetopisemsko besedilo: Lk 15,11-32; Neh 9,17; 1 Jn 1,9; Ps 32; Mt 18,23-35

Rumeni trakci

Nauk pričnite tako, da na kratko obnovite (resnično) zgodbo o človeku, ki se je po izpustitvi iz zapora želel vrniti domov, vendar ni bil prepričan, ali ga bo njegovo dekle sprejelo. Pisal ji je in povedal, da se bo na določeni dan pripeljal z avtobusom. Če ga želi spet videti, naj zaveže rumen trakec okoli starega hrasta pred mestom. Če ne bo rumenega trakca, bo ostal na avtobusu in se peljal dalje.

Ko je nastopil določen dan in se je avtobus približeval mestu, je bil mož živčen. Svojo zgodbo je povedal še nekaterim potnikom na avtobusu, in ko so zagledali hrast, je avtobus oživel – drevo je bilo prekrito z rumenimi trakovi.

Srednješolci naj primerjajo to zgodbo s priliko o izgubljenem sinu, (Lk 15,11-32) na podlagi katere je bila napisana uvodna zgodba tega nauka.

Pogovor

Kakšne so podobnosti in razlike med zgodbo in priliko?

Kaj nam zgodba pove o odpuščanju?

Tvoj dan na sodišču

Srednješolci naj si predstavljajo naslednji prizor s sodišča:

Obtožen si za resen zločin. Tožilstvo ima zadosten dokaz, da dokaže tvojo krivdo.

Porota se odloči: kriv si.

Sodnik te obsodi na smrtno kazen.

Tvoj branilec, ki še nikoli ni zagrešil kakšnega zločina, se ponudi prevzeti tvojo kazen. Sodnik je pripravljen sprejeti njegovo ponudbo, če se strinjaš.

Branilca odvedejo na električni stol.

Ti pa lahko odideš kot svoboden človek – dajo ti celo ključke branilčevega stanovanja in avtomobila, ki ju lahko po mili volji uporabljaš kot svoja.

Pogovor

1. Kaj bi si mislil o sodniku, ki te je pustil oditi? Ali je bil pravičen?

2. Kaj pa bi si mislil o branilcu, ki je zavzel tvoj prostor? Če bi ti izrazil poslednjo željo, ali bi mu jo uresničil?

3. Ali bi šel spet ven in spet storil enak zločin?

4. V čem je ta namišljena okoliščina podobna načinu, kako Bog ravna z grešniki?

Greh in krivda

Greh je splošna težava za človeštvo. (Rim 3,10) Izvira od Luciferja, ki je bil tako ošaben, da si je poželed Božji položaj (Ezk 28,17; Iz 14,12-14) in je kot Satan skušal Adama in Evo, da sta bolj zaupala sebi kakor Bogu. (1 Mz 3,4-6)

Greh lahko pomeni, da storimo dejanje, ki ga je Bog prepovedal, (1 Jn 3,4) da ne naredimo, kar Bog zahteva, (Jak 4,17) ali pa ne verujemo vanj. (Jn 16,9)

Greh obrodi občutek krivde, ki zajema grešnikovo izpostavljenost kazni, in posledice so lahko telesne, duševne in duhovne narave.

Rešitev

Rešitev težave greha je odpuščanje, ki ga Bog tako rad daje. Še preden je Bog ustvaril zemljo, je priskrbel rešitev, če bodo

njego-va bitja padla v greh. (1 Pt 1,18-20; Raz 13,8) Dal je svojega Sina, da bi nam omogočil odpuščanje. (Jn 3,16) Brezgrešni Jezus je prevzel kazen za greh in tako zadostil Božji pravičnosti in dovolil Bogu, da je usmiljen z grešniki.

V Svetem pismu je veliko navedkov o Božji pripravljenosti, da odpusti in reši grešnike. On je tudi pobudnik sprave, kakor je opisano v prilikah o izgubljeni ovci, izgubljenem srebrniku in izgubljenem sinu. (Lk 15)

Bog pa lahko odpusti samo njim, ki priznajo, da so grešni in so pripravljeni sprejeti njegov dar odpuščanja. Pobudnik pa je še enkrat – Sveti Duh, ki prepričuje o grehu (Jn 16,8) – in celo spokorjenje, ki je potrebno za odpuščanje, je dar. (Dej 5,31)

Pravo spokorjenje, ki vodi v odpuščanje, spodbuja tudi odvrni-tev od greha.

Primeri

Pripravi osnutke tem nauka, tako da proučiš primere grešnikov, ki jim je bilo odpuščeno: recimo David, Peter in ženska na Simonovi zabavi. Priskrbeli smo nekaj vzorcev. Srednješolce lahko spodbudiš, da predlagajo primerne podatke pod vsak podnaslov in/ali si preberejo potrebna besedila.

1. primer: David, Izraelov kralj
grehi: prešuštvo – zapeljal je Batsebo
zarota v umoru – zapovedal je, naj Urija umre (2 Sam 11)

Dokazi spokorjenja

»Svoj greh sem ti razodel in svoje krivice nisem prikril; dejal sem: Izpovedam se svojih prestopkov Gospodu.« (Ps 32,5; Ps 32 in 51)

Dokazi odpuščanja

»In ti si odpustil krivdo mojega greha.« (Ps 32,5)
»Našel sem Davida, sina Jesejevega, moža po svojem srcu, ki bo delal vso mojo voljo.« (Dej 13,22)

2. primer: Peter, Jezusov učenec
grehi: preklinjanje, zatajitev Jezusa (Mt 26,69-75)

Dokazi spokorjenja

»In Peter se spomni Jezusove besede, ki mu je bil rekel: Preden petelin zapoje, me zatajiš trikrat. In gre ven in se bridko razjoka.« (Mt 26,75)

»Reče Jezus Simonu Petru: Simon Jonov, ljubiš li me bolj kakor tile? Reče mu: Da, Gospod, ti veš, da te ljubim.« (Jn 21,15)

Dokazi odpuščanja

Jezus je Petra zopet postavil na položaj učenca.

»Veli mu: Pasi moja jagnjeta.« (Jn 21,16)

* * *

12. KLETARJI

Temeljna misel: Sprejemanje drugih

Videti druge, kakor jih vidi Kristus, pomeni, da jih vidimo takšne, kakršni bi lahko postali. Vsakdo je vreden in poln možnosti kljub svojim preteklim in sedanjim pomanjkljivostim.

»**Ne sodite, da ne boste sojeni.**« (Mt 7,1)

Kakšne zahteve bi postavili, če bi želeli narediti nekakšen načrt za vesplošno sprejemljivo osebo? Videz? Osebnost? Bogastvo? Četudi bi se srednješolci strinjali s takšno osebo, bi morda prav to osebo zavrnili v drugi kulturi. Edini način, da bi razumeli spreje-manje, je, da ljubimo ljudi kot osebe, ki kar naprej rastejo, čeprav so po svoji naravi nepopolne. Ta teden so srednješolci dosegli tole:

1. Spoznali so, da so predsodki navzoči na skoraj vsaki družbeni ravni.
2. Uporabili so svoja merila za sprejemanje drugih in jih raziskali.
3. Videli so, da obstaja odnos med tem, kako mi sprejemamo druge, in tem, kako drugi sprejemajo nas.

Svetopisemsko besedilo: Jn 13,34; Mt 7,1; Prg 18,24

Pogled vase

Predsodek vpliva na to, ali bomo in koliko bomo sposobni sprejeti druge. Da bi prikazal, kako prvine, kot rasa, narodnost, vera itn. pogosto ovirajo sprejemanje, naredite naslednjo vajo. Pred začetkom naredi velike značke iz lepenke. Na rjav papir napiši Bosanec, na rumen Hrvat, na rdeč Makedonec in na bel Slovenec. Glej, da ne boš razdelil značk po narodnosti.

Razdeli skupine glede na značke in potem vprašaj:

1. Kako je biti del manjšine/večine?
2. Ali se ti zdi, da si pristnejši z ljudmi svoje narodnosti? Zakaj?
3. Zakaj ne bi hotel biti prijatelj z ljudmi druge narodnosti?

4. Ali je lažje postati prijatelj s človekom druge narodnosti, čega ga poznaš? Zakaj?

5. Ali je mogoče izpolnjevati Kristusovo zapoved, naj ljubimo svoje bližnje in biti poln predsodkov?

Vi ste moji prijatelji

Jezus v Svetem pismu pravi, da smo lahko njegovi prijatelji. V cerkvi pa toliko govorimo o strahu, spoštovanju in češčenju, da se sliši prav čudno, kadar pomislimo na to, da lahko resnično postane nemo Božji prijatelj. V Jn 15,15 nam Kristus pravi, da je naredil nekaj pomembnega, kar delajo prijatelji: Izpovedal se nam je. Pred nami nima skrivnosti.

Preberite besedilo v sodobnem prevodu in se potem pogovorite o pomembnosti pogovora v naših odnosih ter o pomembnosti popolne odprtosti in iskrenosti. Judež je morda popoln primer človeka, ki je imel skrivnosti in je bil v svojih odnosih neodkrit. Pogovorite se o nekaterih možnih razlogih, zakaj bi to oviralo pravo sprejemanje ljudi.

Drugačna kazen

V Mt 7,1.2 nas Jezus opozarja, naj ne sodimo ljudi, kajti sicer bodo ljudje enako sodili nas. Skoraj nemogoče je, da drugih ne bi sodili, saj nenehno presojava, ali so vredni biti naši prijatelji. Čeprav se mogoče tega ne zavedamo, ima Sveto pismo prav – ljudje nas nenehno ocenjujejo.

Mnogi sodniki ljudem raje pomagajo pridobiti položaj v družbi, kakor pa ji obsodijo na zapor. Kadar presodimo, da oseba ni vredna našega prijateljstva, lahko morda tudi mi naredimo kaj takšnega.

Pogovor

Kako bi lahko bili ustvarjalni v ocenjevanju drugih, in sicer zato, da bi jih sprejeli v svoj krog prijateljev, ne pa jih izključili?

Krvno maščevanje

V Svetem pismu piše, da je bil David dober po srcu. Imel pa je hude družinske težave. Njegov sin Amnon je posilil svojo pol-

sestro Tamaro. Drugi sin Absalom pa je umoril Amnona in poskušal prevzeti očetov prestol. Po Davidovi smrti je njegov sin Salomon dal umoriti brata Adonija. Tvoj prepis s sestro ali bratom se zdi ob tem precej nepomemben, ali ne?

Pogovor

Zakaj je velikokrat težko ostati prijatelj znotraj družine? Ali ni naš dom edini kraj na svetu, kjer bi nas morali resnično sprejeti? Pogovorite se o nekaterih vidikih Davidovega odnosa z njegovimi otroki. Kako roditelj vpliva na svoje otroke? Kako bi se David lahko izognil nekaterim svojim družinskim težavam?

Kristus je imel tudi pozemske starše, brate in sestre. Kako je On obdržal dobre odnose z družino tudi takrat, ko so mu povzročali težave.

Odsev v zrcalu

Ko se pogledamo v zrcalo, skoraj vedno najdemo kaj, kar nam ne ugaja. In vedno se zdi porazno – tudi ko gre samo za mozolj. Nekateri se ocenjujejo tako strogo, da se jim zdi, da drugi nimajo pravega razloga, da jih imajo za prijatelje. Takšen odnos je začetek pomanjkanja samozavesti. Nihče ne more sprejemati drugih, dokler ne dobi zaupanja, ki izhaja iz sprejemanja samega sebe.

Da bi dvignil komu samozavest, bodi zvest prijatelj, ki rad pomaga. Kako lahko Kristusovo sprejemanje, ki je brezplačno, pomaga graditi tvojo samozavest? Ali je samozavest isto kot ponos? Ali si pripravljen s svojim sprejemanjem in podporo pomagati drugim?

Sprejemanje prijateljstva

Kolikokrat si poskušal biti komu prijatelj, pa ti to ni uspelo, ker te je druga oseba zavrnila? To doživlja Kristus, kadar ljudje, za katere je umrl in jih poskuša rešiti, ne želijo biti njegovi prijatelji. Včasih sebično menimo, da nam je boljše, če se ne družimo z določenimi ljudmi. Katere razloge lahko imajo ljudje, da si ne želijo prijateljstva s Kristusom?

»Je prijatelj, ki je zvestejši od brata.« (Prg 18,24) Zanesljivo je ta prijatelj Kristus. S teboj si želi vzpostaviti topel in ljubeč odnos, ki je posledica občestva.

* * *

13. STALIŠČA MIKIC

Temeljna misel: Kaj je češčenje

Bog je vreden časti, ker je Stvarnik. Naše javno in zasebno bogoslužje je izjava Bogu, kjer mu razodevamo, da ga obožujemo in smo mu hvaležni.

»Vreden si, naš Bog in Gospod, prejemati slavo in čast in moč, zakaj ti si ustvaril vse, in zaradi tvoje volje je bilo vse in je bilo ustvarjeno.« (Raz 4,11)

Bogoslužje je naša objava veljave, ki jo ima Bog v našem življenju. Ta teden se bomo osredotočili na pomembnost češčenja. Srednješolci pa bodo:

1. Spoznali, zakaj je bogoslužje naš dar Bogu.
2. Raziskali, kako naj služimo Bogu.
3. Razumeli pomembnost osebnega bogoslužja.

Svetopisemsko besedilo: Raz 4,11; 5,11-14; 14,7

Občutki do cerkve

Daj srednješolcem na voljo deset minut za pogovor o zamislih in skrbi za cerkev in bogoslužje. Kaj bi predlagali cerkvenemu odboru, če bi jim dali priložnost? Ti sam zaigraj Hudičevega odvetnika, ne da bi oni vedeli, kaj želiš doseči. Preveri stališča skupine, ton njihovega glasu in pripravljenost, da ti prisluhnejo. Potem se pogovorite o tem, kaj se je pravkar zgodilo – opozorite na izpade jeze ali nepotrpežljivosti, ki si jih opazil. Vsekakor poudari, da je prvi korak k spremembi v cerkvi ohranitev treznega, sporazumnega in sodelujočega duha kljub odzivom drugih.

Spomini

Razred naj se spomni katerega bogoslužja, ki so si ga posebej zapomnili. Vprašaj: »Zakaj se ga tako živo spomnite?« »Ali naj bi imeli več takšnih bogoslužij?« »Kako naj to dosežemo?«

Sobotna bogoslužja

Razdelite se v skupine. Vsaka skupina naj si izmisli kratek prizor, ki opisuje njihov pogled na sobotno bogoslužje, kakršnega so vajeni. Odigrajo naj vloge odraslih in srednješolcev. Potem naj si izmislijo kratek prizor, v katerem prikažejo želeno bogoslužje. Presenečen boš nad zamislimi in morda bi katero lahko predstavil pridigarju na cerkvenem odboru.

Osebna bogoslužja

Osebna bogoslužja naj bodo več kakor samo hitra molitev pred spanjem. Pomembno je, da si vsak dan določite poseben čas, ki ga boste preživeli sami z Bogom. Srednješolci naj povedo, kako in kdaj imajo osebna bogoslužja. Nekateri se radi srečujejo z Bogom v gozdu ali ob vodi, drugi ob pogledu na zvezde. Pogovori se z njimi o njihovih izkušnjah s takšnega bogoslužja.

Čemu bogoslužje?

Zaradi česa kdo ali kaj postane vreden češčenja? In zakaj ga je vreden Bog? Preberite Raz 4,11.

»Dolžnost poveličevanja Boga temelji na dejstvu, da je On Stvarnik in mu vsa ustvarjena bitja dolgujejo življenje. Kjer koli je v Svetem pismu poudarjeno, da ima večjo pravico do češčenja in poveličevanja kakor pa poganski bogovi, se naštevajo dokazi njegove ustvarjalne moči.« */Veliki boj, str. 312/*

Pogovor

Mladi naj proučijo Raz 5,11-14. Zastavi jim naslednja vprašanja:

1. Kdo vse je v tem besedilu omenjen, da poveličuje Jagnje?
2. Kaj je Kristus vreden prejeti?
3. Kako lahko dandanes v bogoslužju Bogu damo moč, bogastvo, modrost, krepkost, čast in slavo?
4. Zakaj nekateri ne častijo Boga, če je vreden časti?
5. Kako drugim kažemo, da častimo pravega Boga?

Javno bogoslužje

Bog je določil merila za javno bogoslužje in pričakuje, da se ravnamo po njih. Pogovorite se o naslednjem.

Red: V 1 Kor 14,40 nam Sveto pismo pove, da se mora vse goditi spodobno in po redu. Pogovori se z razredom, kaj pripomore, da se bogoslužje godi po redu. /*Glej Izbrana pričevanja, str. 200.201; T V, str. 491/*

Spoštovanje: Mladi naj preberejo 3 Mz 19,30; Heb 12,28. Pogovorite se, kaj pomeni spoštovati Božje svetišče. S čim v cerkvi kažemo nespoštovanje? Kako smo lahko kot posamezniki spoštljivejši?

Razdeli mlade v skupine in zaigrajte dramo »Draga Monika«. Potem se spet zberite in pogovorite o odgovorih.

»Draga Monika!

Od vedno sem skupaj z istim fantom. Zelo ga ljubim in bi naredila kar koli, da mu pomagam. Videla sem ga že narediti veliko napak in v vsem tem sva ostala skupaj, celo ko se je odvrnil od mene. Težava je v tem, da greva skupaj ven samo enkrat na teden. Druge dneve v tednu pa ga niti ne vidim niti ne slišim. Z njim bi rada preživela več kakor en dan na teden, vendar je vedno zaposlen s čim drugim. Kaj naj naredim, da bi hotel preživeti več časa z menoj? Ko bi me le občasno poklical, bi bila srečnejša. Prosim, ne reci, naj dvignem roke, ker vem, da me resnično ljubi in me potrebuje, čeprav tega ne zna prav dobro pokazati.«

»Draga Monika!

Resno sem zaskrbljena zaradi prijateljice. Nikoli se ne želi pogovarjati in kadar je z mano, se vede, kakor da je to zanjo breme. Ko sem se pogovarjala z njo, je celo zaspala. Skupaj preživljava čas, vendar se dela, kakor da ji ni do tega. Imaš kakšen predlog?«

Pogovorite se o tem, kako so te okoliščine povezane z občutki, ki jih lahko ima Bog do nas. Vprašaj: Ali bi lahko Jezus napisal podobno pismo tebi? Kako bi mu odpisal?

Izdala za uporabo pri bogoslužju: KAC v RS
Njegoševa cesta 15, 1000 Ljubljana
Razmnoženo s fotokopiranjem